

12/10 1952.
=====

Mel.: Der er et land ...

På Prebens store dag vil vi ham sende
en hilsen fra hans barndoms ferieland,
og selv om barndomstiden er til ende,
vi håber, at vi ofte se ham kan.
De mange minder, som han har os skænket
vi værner som en skat så dyrebar,
og nu, da vi omkring ham sidder bænket,
vi nogle af dem frem i lyset tar.

Fra Jyllands hovedstad han rejste ene
den første gang som lille niårs pøg,
i alle landbrugsfagets mange grene
fra første færd med iver del han tog.
Hver aften måtte onkel Hans ham love
at kalde på ham næste morgengry,
for der var næsten ikke tid at sove,
hver dag jo var så spændende og ny.

Og høns og ænder, grise, køer og heste
dem elsker Preben, han er dyreven,
men "Musse" den er dog den allerbedste,
og "Maxi" - ingen var så sød som den
Den med til Aarhus kunne ikke komme,
for tænk, hvis den blev søsyg, det var slemt.
Ak, ja, de skønne dage er nu omme,
men dybt i sindet Preben har dem gemt.

Ja, og når Preben tante Nete hentede
med "Tulle", så var han jo meget kry;
til "Tulle" var der sukker, mens de ventede,
og vognen strålede, som var den ny.
Og dengang farmors øllebrød kurerede
forkølelsen, vi også huske kan,
og når med traktor, meget int'resseret
han kørte, ja, da var han dagens mand.

Og når vort travle dagværk var til ende,
og vi drog ud til mark og skov og strand,
de bedste minder fik vi da, kan hælde,
i Danmarks skønne, lyse sommerland.
Ja, kære Preben, det vort mål skal være,
at du os ingensinde svigte vil,
men at det altid må mod "Grønhøj" bære,
så ofte du har lejlighed dertil.

Nu står du foran ungdomstidens dage,
der møder dig med løfter og med krav;
men trygt du kan ad fremtidsvejen drage,
vi ved, du ærer, hvad dit hjem dig gav.
Et rigtig varmt og hjerteligt til lykke
med tak for minderne, vi fik så kær,
vi gerne vil i denne sang udtrykke,
gid lykkens gode fe må stå dig nær!